

Το Σαρανταλείτουργο «υπέρ αναπαύσεως των

Ο γέρο Δανιήλ ο αγιορείτης (1929), ο σοφός ησυχαστής των Κατουνακίων, έχει καταχωρημένο στα χειρόγραφα του και το ακόλουθο περιστατικό, πού συνέβη το 1869 στην πατρίδα του, τη Σμύρνη.

Κάποιος ενάρετος χριστιανός κάλεσε στα τελευταία της ζωής του τον πνευματικό του παπα-Δημήτρη και του είπε : Εγώ σήμερα πεθαίνω. Πες μου, σε παρακαλώ, τι πρέπει να κάνω την κρίσιμη τούτη ώρα;

Ο ιερέας, γνωρίζοντας την αρετή του και τη μυστηριακή προετοιμασία του, του πρότεινε το έξης : Δώσε εντολή να σου κάνουν μετά το θάνατό σου τακτικό σαρανταλείτουργο σ' ένα εξωκλήσι.

Έτσι κι έγινε. Ο κυρ-Δημήτρης - αυτό ήταν το όνομά του - άφησε εντολή στο γιο του να κάνει μετά την κοίμησή του σαρανταλείτουργο.

Κι εκείνος, υπακούοντας στην τελευταία επιθυμία του καλού του πατέρα, ανέθεσε χωρίς καθυστέρηση την εκτέλεση της στον παπα-Δημήτρη.

Ο σεμνός λευίτης δέχτηκε να κάνει το σαρανταλείτουργο, που ο ίδιος είχε

προτείνει στο μακαρίτη, και αποσύρθηκε για όλο αυτό το διάστημα στο εξωκλήσι των Αγίων Αποστόλων.

Οι τριάντα εννέα λειτουργίες έγιναν απρόσκοπτα. Η τελευταία έπρεπε να γίνει ημέρα Κυριακή. Το βράδυ όμως του Σαββάτου πιάνει τον παπά ένας δυνατός πονόδοντος και τον αναγκάζει να επιστρέψει στο σπίτι του.

Η πρεσβυτέρα του πρότεινε να βγάλει το δόντι, μα εκείνος αρνήθηκε, γιατί έπρεπε την επόμενη να τελέσει την τελευταία λειτουργία. Τα μεσάνυχτα ο πόνος κορυφώθηκε, και τελικά ο παπάς αναγκάστηκε να βγάλει το δόντι.

Επειδή όμως παρουσιάστηκε αιμορραγία, ανέβαλε την τελευταία λειτουργία για τη Δευτέρα. Στο μεταξύ, το απόγευμα του Σαββάτου, ο Γεώργιος, ο γιος του μακαριστού Δημητρίου, ετοίμασε μερικά χρήματα για τον κόπο του ιερέα, με σκοπό να του τα δώσει την επόμενη μέρα.

Τα μεσάνυχτα ξύπνησε για να προσευχηθεί. Ανακάθισε στο κρεβάτι κι άρχισε να φέρνει στο νου του τις αρετές, τα χαρίσματα και τα σοφά λόγια του πατέρα του. Κάποια στιγμή πέρασε απ' το μυαλό του η ακόλουθη σκέψη: » Άραγε ωφελούν τα σαρανταλείτουργα τις ψυχές των κεκοιμημένων, ή τα καθιέρωσε η εκκλησία για παρηγοριά των ζώντων; «

Τότε ακριβώς τον πήρε ένας ελαφρός ύπνος, και είδε πώς βρέθηκε σε μια πεδιάδα με ομορφιά απερίγραπτη. » Ένωθε ανάξιο τον εαυτό του να βρίσκεται σε τέτοιον ιερό και παραδεισένιο χώρο. Μπροστά του απλωνόταν ένα απέραντο και κατάφυτο περιβόλι, που μοσχοβολούσε με μίαν ανέκφραστη ευωδία. Αυτός οπωσδήποτε θα είναι ο παράδεισος! «, μονολόγησε. » Ω, τι μακαριότητα περιμένει όσους ζουν ενάρετα στη γη! «

Εξετάζοντας έκπληκτος τα υπερκόσμια κάλλη, είδε ένα λαμπρό ανάκτορο με έξοχη αρχιτεκτονική χάρη, ενώ οι τοίχοι του έλαμπαν απ' τα διαμάντια και το χρυσάφι. Η αμορφία του ήταν ανέκφραστη. Πλησιάζει πιο κοντά, και τότε – τι χαρά! – βλέπει στην πόρτα του παλατιού τον πατέρα του ολοφώτεινο και λαμπροφορεμένο.

Πώς βρέθηκες εδώ, παιδί μου; τον ρωτάει με πραότητα και στοργή.

Ούτε κι εγώ ξέρω, πατέρα. Καταλαβαίνω πως δεν είμαι άξιος γι' αυτόν τον τόπο. Αλλά πες μου, πως τα περνάς εδώ; πως ήρθες; Τίνος είναι αυτό το παλάτι;

Η φιλανθρωπία του ΣΩΤΗΡΟΣ Χριστού με τις πρεσβείες της Παναγίας, που της είχα ιδιαίτερη ευλάβεια, με αξίωσε να καταταχθώ σ' αυτό το μέρος. » Ήταν μάλιστα να μπω σήμερα μέσα στο παλάτι ο οικοδόμος όμως, πού το χτίζει, πέρασε μία ταλαιπωρία – έβγαλε απόψε το δόντι του – κι έτσι δεν τέλειωσαν οι σαράντα μέρες της οικοδομής του. Για το λόγο αυτό θα μπω αύριο ».

Ύστερα απ' αυτά ο Γεώργιος ξύπνησε δακρυσμένος και έκπληκτος, αλλά και με απορίες.

Πέρασε την υπόλοιπη νύχτα αναπέμποντας αίνους και δοξολογίες στο Θεό. Το πρωί, μετά τη θεία λειτουργία, πήρε πρόσφορα, νάμα και αγνό κερί και ξεκίνησε για το εξωκλήσι των Αγίων Απόστολων.

Ο παπα-Δημήτρης τον υποδέχθηκε με χαρά : Τώρα μόλις τελείωσα κι εγώ τη θεία

λειτουργία. Έτσι ολοκληρώθηκε το σαρανταλείτουργο. Αυτό το είπε για να μην τον λυπήσει.

Ο επισκέπτης τότε του διηγήθηκε το νυχτερινό του δράμα.

Όταν έφτασε στο σημείο που ο πατέρας του δεν μπήκε στο παλάτι, γιατί ο οικοδόμος έβγαλε το δόντι του, ο παπα-Δημήτρης ένωσε φρίκη, αλλά και θαυμασμό.

Εγώ είμαι, αγαπητέ μου, ο οικοδόμος που εργάστηκε στην οικοδομή του παλατιού, είπε με χαρά.

Σήμερα δεν λειτούργησα, ομολόγησε με λύπη, γιατί έβγαλα το δόντι μου. Θα λειτουργήσω όμως τη Δευτέρα, κι έτσι θα ολοκληρώσω το πνευματικό παλάτι του πατέρα σου.

ΘΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου Αττικής

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr